

PRAKTISKĀ ROKASGRĀMATA PAR EIROPAS MAKSĀJUMA RĪKOJUMA PROCEDŪRAS REGULAS PIEMĒROŠANU

Eiropas Komisija
Tieslietas

Eiropas Tiesiskās sadarbības
tīkls civiltietās un komercietās

Satura rādītājs

I. Ievads: Eiropas civilprocess	4
II. Jaunās procedūras piemērošanas joma	8
1. Teritoriālā piemērošanas joma	9
2. Materiālā piemērošanas joma	9
2.1. Civillietas un komercietas	10
2.2. Pārrobežu lietas	11
3. Piemērošana laikā	12
4. Jurisdikcija	12
III. Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra	14
1. Pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam	15
1.1. Prasītā summa un procenti	15
1.2. Prasības iesniegšanas iemesli un pierādījumu apraksts	16
1.3. Kompetentās tiesas	17
1.4. Kā iesniegt pieteikumu	17
2. Procedūras veikšana tiesā	18
2.1. Grozīšana vai labošana	18
2.2. Pieteikuma noraidīšana	18
3. Eiropas maksājuma rīkojuma izdošana un piegāde	19
3.1. E veidlapas aizpildīšana	19
3.2. Eiropas maksājuma rīkojuma izdošana – termiņi	19
3.3. Piegāde atbildētājam (Komisija)	20
4. Iebildums – atbildētāja tiesības/iespējas	22
4.1. Iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu	22
4.2. Izpildāmība	22

5. Pušu iespējamie tiesiskās aizsardzības pasākumi / aizstāvība	23
5.1. Ko prasītājs var darīt, ja pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam ir nepilnīgs, kļūdainš, to nepieciešams grozīt vai to noraida	23
5.2. Ko parādnieks var darīt izcelsmes dalībvalstī, kad ir izdots Eiropas maksājuma rīkojums	24
IV. Eiropas maksājuma rīkojumu atzīšana un izpilde citās dalībvalstīs	26
1. Vispārīgi principi	27
2. Pieteikuma par izpildi iesniegšana	27
3. Tulkojums	28
4. Izpildes atteikums izņēmuma gadījumos	28
4.1. Izpildes atteikums (22. pants)	28
4.2. Izpildes apturēšana vai ierobežošana (23. pants)	29

I. levads: Eiropas civilprocess

Ar Regulu 1896/2006 izveidoja pirmo patieso Eiropas civilās tiesvedības procedūru – Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (EOP). Pirms tās piemēroja Regulu par Eiropas izpildes kārtību (sauktu arī par Eiropas izpildes rīkojumu) (EEO), kuras lielākais sasniegums bija ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūras (izpildāmības deklarācijas – *exequatur*) atcelšana attiecībā uz citās Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu nolēmumu izpildi noteiktu civillietu kategorijās, ievērojot zināmas procesuālās garantijas, kas noteiktā formā ir jāapstiprina attiecīgai iestādei. Taču Eiropas izpildes rīkojums ir apstiprinājums, kas attiecas uz valsts procesā izdotu spriedumu (vai publisku aktu vai tiesas izlīgumu), savukārt Eiropas maksājuma rīkojumu var izdot vienotā kārtībā, kas kopēja visām 26 dalībvalstīm. Valsts tiesību aktus pakārtotības kārtībā piemēro tiem jautājumiem, kurus Eiropas maksājuma rīkojuma regula neregulē. Neilgi pēc Eiropas maksājuma rīkojuma regulas pieņēma citu regulu, ar ko izveido Eiropas civilās tiesvedības procedūru, proti, Regulu, ar kuru izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām. Šīs trīs regulas ievieša praksē principu par savstarpējo spriedumu atzīšanu civillietās. To galvenais mērķis ir vienkāršot un paātrināt pārrobežu atzīšanu un uzlabot kreditoru tiesības Eiropas Savienībā. Šajā sakarā tās sekmē gan patiesas tiesiskuma telpas izveidošanu Eiropas Savienībā, gan vienotā tirgus īstenošanu.

Katrai no procedūrām ir atšķirīga piemērošanas joma — ne visas no tām var pielietot pārrobežu civillietās.

Ja lietā kompetenta tiesa jau ir pieņēmusi lēmumu vai prasība izriet no publiska akta vai tiesas izlīguma, bet lēmums jāizpilda ārzemēs, Eiropas izpildes rīkojumu var iesniegt sprieduma, publiska akta vai tiesas izlīguma izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja tas attiecas uz neapstrīdētu prasījumu.¹ Šī ir vienīgā no Eiropas procedūrām (no trīs minētajām), kas paredzēta esoša sprieduma vai tiesas izlīguma izpildei. Prasītājs vai lietot publisku aktu kā pierādījuma pamatojumu pieteikumam Eiropas maksājuma rīkojumam vai Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām.

Pārrobežu prasība ir jāiesniedz tiesai, kura ir kompetenta, pamatojoties uz Eiropas un/vai valsts tiesību aktiem.² Šādu prasību var celt saskaņā ar valsts procedūru, ko piemēro atbilstoši tiesas piekriticībai, vai saskaņā ar vienu no Eiropas procedūrām, ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi.

Ja prasības apmērs (neiekļaujot izdevumus vai procentus) nepārsniedz EUR 2000, var apsvērt iespēju izmantot gan Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, gan Eiropas procedūru maza

apmēra prasībām. Taču, ja pastāv iemesls uzskatīt, ka atbildētājs apstrīdēs prasību, tad ir ieteicams izmantot Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, jo Eiropas maksājuma rīkojumu var noraidīt, vienkārši pamatojoties uz atbildētāja iebildumu. Tomēr Eiropas maksājuma rīkojuma regula šajā situācijā neaizliedz prasītājam izvēlēties Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru.

Ja prasības apmērs (neiekļaujot izdevumus vai procentus) pārsniedz EUR 2000, Eiropas maksājuma rīkojuma regulu var izmantot tikai, ja ir izpildīti attiecīgie tās piemērošanas nosacījumi.

Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru var izmantot tikai finanšu prasījumiem par konkrētu summu, kas bija jāsamaksā brīdī, kad iesniedza pieteikumu. Eiropas procedūra maza apmēra prasībām attiecas arī uz citiem prasījumu veidiem.

Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra neparedz tiesas procesu — procedūra ir tikai rakstiska, izņemot gadījumus, kad atbildētājs iebilst pret Eiropas maksājuma rīkojumu vai to apstrīd; tādā gadījumā saskaņā ar valsts procedūrām var notikt tiesas process. Savukārt Eiropas procedūra maza apmēra prasībām, kas arī parasti ir rakstiska procedūra, ļauj noturēt tiesas procesu, ja tas nepieciešams.

¹ Sk. Praktisko metodisko līdzekli par to, kā piemērot Regulu par Eiropas izpildes rīkojumu: http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/guide_european_enforcement_order_lv.pdf.

² Sk. Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās („Briseles I regula”), OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra ir fakultatīvs līdzeklis tādā mērā, ka prasītājs var izvēlēties izmantot šo procedūru, nevis kādu citu pieejamo prasības celšanas veidu. Lēmums pieteikumu noraidīt neliedz prasītājam atkārtoti iesniegt prasību, izmantojot jebkuru citu piemērotu procedūru, tostarp Eiropas maksājuma rīkojumu, kā arī iesniegt prasību tajā pašā tiesā, kas pieteikumu noraidīja.

II. Jaunās procedūras piemērošanas joma

1. Teritoriālā piemērošanas joma

Eiropas maksājuma rīkojuma regula ir piemērojama visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, izņemot Dāniju. Tas nozīmē, ka neviens nevar iesniegt Dānijas tiesās pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, un Eiropas maksājuma rīkojumu Dānijā neizpildīs.

2. Materiālā piemērošanas joma

Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra ir piemērojama pārrobežu civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes vai tribunāla būtības. Lietas, kuras atbilst regulas prasībām, var izskatīt tiesas, kuras attiecīgā dalībvalsts noteikusi par kompetentām.

Regulā nav noteikts civillietas un/vai komerclietas veids. Tomēr no regulas piemērošanas jomas skaidri ir izslēgtas šādas lietu kategorijas: nodokļu, muitas un administratīvās lietas vai valsts atbildība par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu. Tādējādi šādos gadījumos tiesai nav pienākums apsvērt, vai tā ir civillietā vai komerclietā.

2.1. Civillietas un komercietas

Eiropas Savienības Tiesa ir konsekventi paudusi viedokli, ka terminam „civillietas un komercietas” jāpiešķir autonoma nozīme, kas izriet no Kopienas attiecīgo tiesību aktu mērķiem un shēmas un vispārējiem principiem, uz kuriem kopumā balstās valstu tiesību sistēmas (C-29/76 *LTU Lufttransportunternehmen GmbH & Co KG* pret *Eurocontrol*, ECR 1976, 1541. lpp.). Tiesa nolēma, ka, lemjot, vai strīdam ir civils vai komerciāls raksturs, būtiski ir divi elementi:

- strīda priekšmets;
- iesaistīto pušu attiecību raksturs.

Jo īpaši attiecībā uz darbībām, kurās iesaistīta valsts iestāde, Tiesa noteica, ka lieta nav „civillietā vai komercietā”, ja tā attiecas uz strīdu starp valsts iestādi un privātpersonu un pirmā no minētajām ir rīkojusies, īstenojot valsts varu. Tādēļ Tiesa nošķir publiskas varas aktus (*acta iure imperii*), kurus izslēdz no jēdziena „civillietas vai komercietas”, un privāttiesiskos aktus (*acta iure gestionis*), kurus – tieši pretēji – iekļauj šajā jēdzienā. Praksē ne vienmēr ir viegli izšķirt, kurš ir publiskas varas akts un kurš ir privāttiesisks akts. No Tiesas judikatūras izriet turpmāk uzklāstītās pamatnostādnes.

Eurocontrol lietā Tiesa lēma, ka valsts iestādes, kas izveidota ar starptautisku līgumu, prasījums piedzīt no privātpersonas maksu

par tās aprikojuma un pakalpojumu izmantošanu, ņemot vērā, ka šāda izmantošana bija obligāta un maksa bija noteikta vienpusēji, nav civillietā vai komercietā.

Rüffer lietā (C-814/79 *Niederlande* pret *Rüffer*; ECR 1980, 3807. lpp.) Tiesa lēma, ka arī valsts iestādes prasība pret kuģu īpašnieku par izdevumu piedziņu, kas radušies sadursmē cietušā kuģa vraka aizvākšanas gaitā, nav atzīstama par civillietu vai komercietu.

Turpretī *Sonntag* lietā (lieta C-172/91, ECR 1993, Krājums I-1963. lpp.) Tiesa lēma, ka civiltiesiskā prasība par kompensāciju par noziedzīga nodarījuma rezultātā personai radītiem ievainojumiem, ir civillietā pēc būtības. Tomēr šāda rīcība neietilpst termina „civillietas vai komercietas” jomā, ja kaitējuma nodarītājs ir uzskatāms par valsts iestādi, kas rīkojās, īstenojot valsts varu (minētajā gadījumā neuzskatīja, ka uz skolēnus uzraugošo skolotāju būtu attiecināma definīcija „rīkojās, īstenojot valsts varu”).

Gemeente Steenbergen lietā (lieta C-271/00, (ECR 2002, Krājums I-10489. lpp.) Tiesa „civillietu” jēdzienā ir ietvērusi arī rīcību, ar kuru publiska iestāde, īstenojot pārsūdzības tiesības, mēģina no personas, kas ir privāttiesību subjekts, atgūt summas, ko tā kā sociālu palīdzību izmaksājusi minētās personas šķirtajam laulātajam un bērnam, ja tāda rīcība ir pamatota un reglamentēta ar parasto (privāto) tiesību noteikumiem attiecībā uz uzturēšanas

saistībām. Ja šāda rīcība, īstenojot pārsūdzības tiesības, izriet no noteikumiem, ar kuriem likumdevējs ir piešķīris publiskajai struktūrai īpašas prerogativas, šāda prasība neietilpst „civillietu” kategorijā.

Préservatrice foncière lietā (lieta C-266/01, ECR 2003, Krājums I-4867. lpp.) Tiesa lēma, ka jēdziens „civillietas vai komerclietas” aptver valsts prasību, lai privātpersona, kas ir privāttiesību subjekts, izpildītu privāttiesību līgumu, kas noslēgts, lai atļautu citai personai iesniegt šīs valsts prasīto un noteikto galvojumu, ja saskaņā ar galvojuma līgumu tiesiskās attiecības starp kreditoru un galvotāju neatbilst situācijai, kad valsts izmanto plašas pilnvaras salīdzinājumā ar parastām tiesību normām, kas piemērojamas attiecībām starp privātpersonām.

Frahuil/Assitalia lietā (lieta C-265/02, ECR 2004, Krājums I-1543. lpp.) Tiesa lēma, ka prasību, kas kā tiesiskā subrogācija celta pret importētāju, kurš nebija nomaksājis muitas nodevas galvotājam, kurš minētās nodevas bija nomaksājis muitas iestādēm, pildot galvojuma līgumu, saskaņā ar kuru tas bija apņēmis galvot muitas iestādēm minēto nodevu, ko jānomaksā eksportatoram, kurš sākotnēji bija saņēmis galvenā parādnieka rīkojumu nomaksāt parādu, ir jānoskatā par atbilstošu jēdzienam „civillietas un komerclietas”.

Visbeidzot, *Lechouritou* lietā (lieta C-292/05, ECR 2007, Krājums I-1519. lpp.) Tiesa apstiprināja, ka zaudējumu vai kaitējuma atlīdzināšanu, ko kara laikā radījis valdības karaspēks, „civillietas” neaptver.

2.2. Pārrobežu lietas

Eiropas maksājuma rīkojuma regula attiecas tikai uz pārrobežu lietām. Eiropas maksājuma rīkojuma regulas 3. pants definē šādu lietu kā lietu, kurā vismaz vienai no pusēm ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav prasību saņēmušās tiesas atrašanās dalībvalsts. Zināmās situācijās šis nosacījums ļauj Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru izmantot arī pieteikuma iesniedzējiem no trešām valstīm (t.i., personām, kuru domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta nav kādā dalībvalstī): ja parādniekam domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kura nav kompetentās tiesas atrašanās dalībvalsts, arī pieteikuma iesniedzējs no trešās valsts var iesniegt pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, jo ir izpildīti 3. panta noteikumi attiecībā uz pusēm. Arī kreditors, kuram domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kura nav kompetentās tiesas atrašanās dalībvalsts, var lūgt izdot Eiropas maksājuma rīkojumu pret atbildētāju, kuram domicils vai pastāvīgā dzīves vieta nav Eiropas Savienības dalībvalstī.

Domicils būtu jānosaka saskaņā ar domicila jēdzienu, kā to nosaka Regula par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās („Briseles I regula”). Praksē pušu domicilu un pastāvīgo dzīvesvietu nosaka, pamatojoties uz informāciju, ko prasītājs sniedz A veidlapā. Ņemot vērā to, ka sākotnējā pieteikuma izskatīšana var notikt automatizētas procedūras veidā, ir pietiekami pārliecināties, ka vienas no pusēm norādītā adrese ir dalībvalstī, kas nav prasību saņēmušās tiesas atrašanās dalībvalsts. Taču, ja tiesai ir šaubas par sniegtās informācijas precizitāti, tā var lūgt prasītājam labot vai papildināt pieteikumu.

Pušu domicilu un pastāvīgo dzīvesvietu vērtē brīdī, kad iesniedz pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam. Saskaņā ar 3. panta 3. punktu atbilstīgais brīdis, lai noteiktu, vai attiecīgā lieta ir pārrobežu lieta, ir tad, kad iesniedz pieteikumu, bet nevis to notikumu brīdī, uz kuriem ir pamatota prasība.

3. Piemērošana laikā

Regula, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, ir piemērojama un saistoša visām dalībvalstīm kopš 2008. gada 12. decembra. Lai gan pati procedūra ir pieejama tikai no tās dienas, ir iespējams izmantot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru visos būtiskajos strīdos pat tad, ja notikumi, kuri noveda pie strīda, notika pirms 2008. gada 12. decembra, ja saskaņā ar

pieteikumu saņēmušās tiesas likumiem attiecībā uz prasību nav iestāties noilgums.

4. Jurisdikcija

Jurisdikciju prasībām, kas celtas saskaņā ar Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, nosaka saskaņā ar Briseles I regulu ar vienu izņēmumu: ja prasījums attiecas uz patērētāja līgumu, bet patērētājs ir atbildētājs, jurisdikcija ir tikai tām tiesām dalībvalstīs, kur atrodas atbildētāja domicils saskaņā ar Briseles I regulas 59. pantu.

III. Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra

1. Pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam

1.1. Prasītā summa un procenti

Saskaņā ar 7. panta 2. punkta b) apakšpunktu pieteikumā norāda prasījuma apjomu, tostarp kapitālu un vajadzības gadījumā procentus, līgumsodus un izmaksas. Kapitālam un līgumsodam jābūt tādām, kādas bija jāsamaksā brīdī, kad iesniedza pieteikumu, un tam jābūt norādītam A veidlapas 6. un 8. ailē.

Informāciju par procentu likmi un laikposmu, par kuru šie procenti prasīti, jānorāda A veidlapas 7. ailē. Procentu summu norādīt nav obligāti. Norādījumos par A veidlapas aizpildīšanu ir noteikts, ka pēdējo datuma lodziņu atstāj neaizpildītu, ja procentus nosaka ar tiesas lēmumu.

Veidlapā E tiesa norāda kopējo summu, kas pienākas no atbildētāja vai atbildētājiem dienā, kad izdots rīkojums. Regulā nekas nav teikts par to, vai procentus var pieprasīt pēc šī datuma.

Tie paši apsvērumi attiecas, ja ar likumu noteikto likmi automātiski pievieno kapitālam atbilstīgi izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem. Šādā gadījumā saskaņā ar 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu prasītājam nav jānorāda procentu likme un laikposms, par kuru šie procenti tiek prasīti.

Informāciju par jebkurām izmaksām iekļauj A veidlapas 9. ailē. Lai gan galvenās šeit paredzētās izmaksas ir tiesas izdevumi, norādījumos par A veidlapas aizpildīšanu ir noteikts, ka citi izdevumi var ietvert prasītāja pārstāvja honorāru vai pirmstiesas izdevumus. Saskaņā ar 25. pantu tiesas izdevumi ietver nodevas un maksas, kuras maksājamas tiesai un kuru summa ir noteikta saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Norādījumos arī paskaidrots, ka, ja prasītājam nav zināma konkrēta tiesas izdevumu summa, aili par summu var atstāt neaizpildītu (to vēlāk aizpildīs tiesa).

1.2. Prasības iesniegšanas iemesli un pierādījumu apraksts

Saskaņā ar 7. pantu Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikumā iekļauj prasības iesniegšanas iemeslu, tostarp to apstākļu aprakstu, kas ir prasījuma pamatā, un vajadzības gadījumā prasītajiem procentiem. Ir jāiekļauj arī to pierādījumu apraksts, kas prasījumu pamato.

Regulā nav precīzi noteikts, cik plašu informāciju pieteikuma iesniedzējam jāsniedz, kā arī nav paredzēts veids, kādā tiesai jāveic prasījuma izskatīšana. Tomēr regula skaidri nosaka, ka Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikuma izskatīšanu nebūtu jāveic tiesnesim, bet saskaņā ar 8. pantu šī izskatīšana var notikt automatizētas procedūras veidā. Tiesas izskata pieteikumu, pamatojoties uz pieteikuma veidlapā norādīto informāciju.

Aizpildot pieteikumu, tā iesniedzējam jānodrošina pietiekama informācija, lai dotu iespēju atbildētājam, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, izvēlēties vai nu prasījumu apstrīdēt vai atstāt to neapstrīdētu. Pieteikumā ir jābūt norādītai arī pietiekamai informācijai, lai ļautu tiesai pirmšķietami izskatīt prasījuma apstākļus un cita starpā neturpināt izskatīt skaidri nepamatotus vai nepieņemamus pieteikumus. Šādā nolūkā I pielikumā ir paredzēta standarta A veidlapa, kurā būtu jāiekļauj maksimāli izsmēļošs saraksts ar pierādījumu veidiem, ko parasti uzrāda, pamatojot finanšu prasījumus.

Tādējādi izriet, ka pieteikuma iesniedzēji var iesniegt pieteikumu, vienkārši aizpildot standarta veidlapā būtiskos lauciņus attiecīgajās ailēs (galvenokārt 6.–10. aile). Nav obligāti pievienot apliecināšus dokumentus, bet pieteikuma iesniedzēji to var darīt pēc savas izvēles. Papildu konstatējumus un papildu informāciju, ja tas nepieciešams, pieteikuma iesniedzējiem ļauj sniegt 11. aile. Atkal jāpiebilst, ka tas nav obligāti.

Ciktāl tiesa var apsvērt pieteikumu, tikai pamatojoties uz pieteikuma veidlapu, regulā nekas nav teikts par to, ka ir atļauts pieprasīt apliecināšus dokumentus. Taču, līdzsvarojot to, pieteikuma iesniedzējam jānodrošina, lai pieteikumā sniegtā informācija ir pietiekama, lai nodrošinātu, ka regulas prasības ir izpildītas un prasījums šķiet pamatots un pieņemams.

1.3. Kompetentās tiesas

Kompetentās tiesas izdot Eiropas maksājuma rīkojumus ir tās tiesas, kuras dalībvalstis par tādām ir noteikušas un par kurām ir oficiāli paziņojušas Komisijai. Tā kā dalībvalstis šos paziņojumus var mainīt jebkurā laikā, iesniedzot pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, ir svarīgi pārbaudīt esošos paziņojumus. Visus paziņojumus publicē Eiropas Tiesiskās sadarbības atlantā civillietās un komercietās. Tomēr, tā kā vairākumā gadījumu šie paziņojumi ir ļoti vispārīga rakstura un attiecas uz vispārīgiem attiecīgo procesuālo tiesību noteikumiem, dažreiz ir nepieciešams pētīt sīkāk, lai varētu atrast pareizo tiesu. Ja tiesas kompetence ir teritoriāla un atkarīga no atbildētāja adreses, Eiropas Tiesiskās sadarbības atlantā var atrast konkrētu tiesu, izmantojot meklēšanas rīku „Kompetentās tiesas”. Dažos gadījumos dalībvalstis Eiropas maksājuma rīkojumu lietām ir noteikušas konkrētas tiesas. Ja pieteikums ir nosūtīts uz tiesu, kura nav kompetenta, šī tiesa rīkosies saskaņā ar valsts tiesību aktos noteikto.

1.4. Kā iesniegt pieteikumu

Katrai dalībvalstij ir jāpiekrīt ļaut pieteikumus Eiropas maksājuma rīkojumam iesniegt drukātā formātā. Papildu prasības nepastāv. Tomēr, pamatojoties uz dalībvalstu paziņojumiem, kas pieejami visā Eiropas tiesiskās sadarbības atlantā, dažās dalībvalstīs pieņem

pieteikumus drukātā formātā tikai tad, ja tie ir nosūtīti pa pastu vai ierakstīta sūtījuma veidā. Dalībvalstis var pieņemt arī citas pieteikumu iesniegšanas metodes, tostarp elektroniskās. Tās ietver faksa un e-pasta saziņas veidus. Ja pieteikums iesniegts elektroniskā formātā, to paraksta saskaņā ar Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 2. punktu tādā formātā, ko atzīst izcelsmes dalībvalstī. Šādu elektronisku parakstu nepieprasa, ja izcelsmes dalībvalstī pastāv citas tādas elektroniskas saziņas sistēmas, kuras ir pieejamas autorizētiem lietotājiem, un ja dalībvalsts ir informējusi Komisiju par šādām saziņas sistēmām.

Pirms pieteikuma iesniegšanas ir ieteicams pārbaudīt Eiropas tiesiskās sadarbības atlantā, kuru metodi konkrētā dalībvalstīs pieņem. Pieteikumu var iesniegt prasītājs vai prasītāja juridiskais pārstāvis. Jāpiebilst, ka nereti, iesniedzot attiecīgai tiesai pieteikumu, ir jāmaksā arī nodeva (<https://e-justice.europa.eu>).

2. Procedūras veikšana tiesā

Tiesa izskata pieteikumu, bet nevērtē pierādījumus. Tiesa pārliecinās, ka visas prasības, kas minētas 7. pantā (III nodaļa, pirmā daļa), ir izpildītas. Ja vien prasījums nav skaidri nepamatots un nepieņemams, tiesa dod prasītājam iespēju nepieciešamības gadījumā papildināt vai labot pieteikumu, izmantojot B veidlapu.

2.1. Grozīšana vai labošana

Ja tiesa lūdz prasītājam papildināt vai labot pieteikumu, tā nosaka apstākļiem atbilstīgu termiņu. Tiesa var pēc saviem ieskatiem šo termiņu pagarināt.

Vispirms tiesa lūdz prasītāju papildināt pieteikumu (grozīšana).

Ja minētās prasības pēc grozīšanas pieteikumā ir izpildītas tikai daļēji, tiesa informē par to prasītāju. Prasītāju aicina pieņemt vai noraidīt priekšlikumu Eiropas maksājuma rīkojumam par summu, ko norādījusi tiesa, un informē par šā lēmuma sekām, izmantojot C veidlapu.

Ja prasītājs pieņem tiesas priekšlikumu, tiesa izdod Eiropas maksājuma rīkojumu attiecībā uz to prasījuma daļu, ko prasītājs pieņēmis (labošana). Sekas attiecībā uz pārējo sākotnējā prasījuma daļu reglamentē valsts tiesību akti.

Ja prasītājs nenosūta atbildi tiesas norādītajā laikposmā vai noraida tiesas priekšlikumu, tiesa pilnībā noraida pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam.

2.2. Pieteikuma noraidīšana

Tiesa noraida pieteikumu, izmantojot D veidlapu, ja:

- nav izpildītas 2., 3., 4., 6. un 7. pantā noteiktās prasības;
- prasījums ir skaidri nepamatots vai nav pieņemams;
- prasītājs nenosūta atbildi (atbildot uz tiesas priekšlikumu grozīt pieteikumu) termiņā, ko tiesa noteikusi;
- prasītājs nenosūta atbildi tiesas noteiktajā termiņā vai noraida tiesas priekšlikumu saskaņā ar 10. pantu.

Prasītāju informē par noraidījuma iemesliem.

Par pieteikuma noraidīšanu nav iespējams iesniegt pārsūdzību. Pieteikuma noraidījums neliedz prasītājam iesniegt prasību, izmantojot jaunu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam vai jebkādu citu procedūru, kas pieejama saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Eiropas maksājuma rīkojuma izdošana un piegāde

3.1. E veidlapas aizpildīšana

Kad pieteikums (A veidlapa) ir iesniegts un nepieciešamības gadījumā pēc tiesas lūguma pienācīgi grozīts vai labots, tiesa izdod Eiropas maksājuma rīkojumu, izmantojot E veidlapu, kā tas noteikts V pielikumā, kad ir samaksāti attiecīgie tiesas izdevumi, ja tādi ir piemērojami. Saskaņā ar regulas 12. pantu E veidlapā iekļauj pušu un to pārstāvju vārdus, adreses un citu informāciju, kā arī rīkojumu atbildētājam (vai atbildētājiem, ja ir pieļaujama kopēja atbildība) samaksāt prasītājam pieprasīto summu, kas norādīta A veidlapā, kuras kopija ir pievienota. Šajā rīkojumā ir norādīts pieprasītais kapitāls un jebkuri procenti, kā arī laikposms, par kuru tie jāmaksā (piem., līdz maksājuma dienai), kā arī līgumsodi un izdevumi, kas aprakstīti 25. pantā (sk. arī 26. apsvērumu), norādītā valūtā. E veidlapā atbildētājam atgādina par viņa tiesībām un iespējām (sk. „Svarīga informācija atbildētājam”), t.i., vai nu samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu, vai iebilst pret rīkojumu, iesniedzot izcelsmes tiesā paziņojumu par iebildumu. Atbildētāju informē arī par to, ka rīkojums izdots, balstoties vienīgi uz prasītāja sniegto informāciju, un tiesa to nav pārbaudījusi; rīkojums kļūs izpildāms, ja vien tiesā netiks iesniegts iepriekš aprakstītais paziņojums par iebildumu (sk. 16. pantu); un, ja tiks iesniegts paziņojums par iebildumu, tiesvedība turpināsies izcelsmes

dalībvalsts kompetentajās tiesās („automātiska pāreja uz parasto civilprocesi”, sk. 24. apsvērumu) atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā tiesvedību izbeigt. Ja prasītājs ir lūdzis tiesvedību izbeigt, šo informāciju atbildētājam nesūta.

3.2. Eiropas maksājuma rīkojuma izdošana – termiņi

3.2.1. Kad tiesa izdod Eiropas maksājuma rīkojumu

Saskaņā ar 12. panta 1. punktu, ja ir izpildītas prasības attiecībā uz pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam (sk. 8. pantu), tiesa rīkojumu izdod pēc iespējas ātrāk un parasti 30 dienu laikā no brīža, kad iesniegts pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam. Trīsdesmit dienu laikposms neietver laiku, ko prasītājs pavadījis, papildinot, labojot vai grozot pieteikumu. Iepriekšminēto laikposmu būtu jāaprēķina saskaņā ar noteikumiem Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulā (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124 08.6.1971., 1. lpp.).

3.2.2. Kad Eiropas maksājuma rīkojums kļūst izpildāms

Eiropas maksājuma rīkojums tā izdošanas brīdī nav galīgs. Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētāju informē, ka viņam vai viņai ir iespēja vai nu samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu, vai iebilst pret rīkojumu, iesniedzot izcelsmes tiesā paziņojumu par iebildumu. Paziņojums par iebildumu jānosūta 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums atbildētājam(-iem) piegādāts (sk. 12. panta 3. punktu). Saskaņā ar 12. panta 4. punkta b) apakšpunktu rīkojums kļūs izpildāms, ja vien atbildētājs izcelsmes tiesā neiesniedz paziņojumu par iebildumu. Atbildētājam ir pienākums to izdarīt 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums viņam/viņai piegādāts (sk. 4.2. iedaļu).

3.3. Piegāde atbildētājam (Komisija)

Eiropas maksājuma rīkojumu ir jāpiegādā atbildētājam saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr šai piegādes metodei jābūt saskaņā ar prasībām, kas regulā (13.–15. pants) noteiktas kā minimālie procesuālie standarti. Vispār ir iespējami divi piegādes veidi: piegāde ar parādnieka apstiprinājumu par saņemšanu (13. pants) vai piegāde bez parādnieka apstiprinājuma par saņemšanu (14. pants); katru no šiem piegādes veidiem var izmantot arī attiecībā uz atbildētāja pārstāvi.

3.3.1. Piegāde ar atbildētāja vai atbildētāja pārstāvja apstiprinājumu par saņemšanu

Piegādes metodes ar apstiprinājumu par saņemšanu ir izklāstītas 13. pantā. Minētajā pantā atrodams šo metožu izsmelošs saraksts.

Apkopojot būtiskāko, šīs metodes ļauj veikt piegādi:

- personiski, ko apliecina atbildētāja parakstīts apstiprinājums par saņemšanu;³
- ar piegādi veikušās kompetentās personas paziņojumu, kurā apliecināts, ka atbildētājs ir saņēmis dokumentu vai atteicies to saņemt bez juridiska pamatojuma;⁴
- pa pastu, ko apliecina atbildētāja parakstīts apstiprinājums par saņemšanu;
- elektroniski, ko apliecina atbildētāja parakstīts apstiprinājums par saņemšanu.

3 Ja piegāde jāveic citā dalībvalstī, dokumentus jānosūta uz šo dalībvalsti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

4 Par tiesībām atteikties no piegādes jo īpaši sk. 8. pantu Padomes Regulā 1393/2007.

3.3.2. Piegāde bez atbildētāja vai atbildētāja pārstāvja apstiprinājuma par saņemšanu

Piegādi parādniekam var veikt arī, izmantojot kādu no 14. pantā noteiktajām metodēm bez apstiprinājuma par saņemšanu. Šī metodes drīkst izmantot vienīgi tad, ja ir skaidri zināma atbildētāja adrese. Tas izslēdz jebkādu nosacītās piegādes veidu (piem., „*remise au parquet*”).

Apkopojot būtiskāko, šīs metodes ietver:

- piegādi uz atbildētāja adresi personām, kuras dzīvo vienā mājāsaimniecībā ar atbildētāju vai tur strādā. Ja atbildētājs ir pašnodarbināta persona vai juridiska persona, piegādi var veikt arī atbildētāja uzņēmuma telpās personām, kuras tas nodarbina.

Šādos gadījumos piegāde jāapliecina:

- vai nu ar apstiprinājumu par saņemšanu, ko paraksta persona, kura saņēma piegādāto dokumentu,
- vai ar dokumentu, ko paraksta persona, kura veikusi piegādi, norādot izmantoto piegādes metodi, piegādes

- datumu, tās personas vārdu, kura saņēma piegādāto dokumentu, kā arī minētās personas saistību ar atbildētāju;
- dokumenta nogādāšanu atbildētāja pastkastītē vai pasta iestādē vai kompetentajās valsts iestādēs.

Pēdējā ievilkumā minētajos gadījumos atbildētāja pastkastītē ievieto rakstisku paziņojumu par to, paziņojumā skaidri norādot, ka dokuments ir tiesas dokuments vai ka šim paziņojumam ir tiesiskas sekas, jo tas apliecina nosūtīšanu un nosaka termiņa sākumu. Piegāde jāapliecina ar dokumentu, ko paraksta persona, kura veikusi piegādi, norādot izmantoto piegādes metodi, piegādes datumu, tās personas vārdu, kura saņēma piegādāto dokumentu, kā arī minētās personas saistību ar atbildētāju;

- piegādi pa pastu bez apstiprinājuma par saņemšanu, ja atbildētāja adrese ir dalībvalstī, kurā lietu izskata pēc būtības;
- piegādi ar elektroniskiem līdzekļiem, ko apliecina automātisks piegādes apstiprinājums, ja atbildētājs iepriekš ir skaidri piekritis šādas piegādes metodei.

4. Iebildums – atbildētāja tiesības/iespējas

4.1. Iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu

Atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu, izmantojot F veidlapu saskaņā ar 16. pantu. Nav nepieciešams, lai atbildētājs norādītu iemeslus šim iebildumam. Paziņojums par iebildumu jānosūta 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums atbildētājam ir piegādāts. Šo laikposmu aprēķina saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OVL 124 08.6.1971., 1. lpp.). Aprēķinot laikposmu, piegādes datumu neņem vērā. Ja laikposma beigas ir valsts svētku dienas, sestdiena vai svētdiena, laikposms beidzas, kad beidzas nākamās nedēļas dienas pēdējā stunda. Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1182/71 2. panta 1. punktu, vērā ņem tikai tās dalībvalsts oficiālās svētku dienas, kurā atrodas tiesa, kas izdevusi Eiropas maksājuma rīkojumu.

Paziņojumu par iebildumu jānogādā, iesniedzot to drukātā formātā vai izmantojot citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, kas pieņemami izcelsmes dalībvalstij un pieejami izcelsmes tiesai. Paziņojumu par iebildumu var iesniegt arī atbildētāja pārstāvis.

Saskaņā ar 17. panta 1. punktu, ja atbildētājs iesniedz pieņemamu paziņojumu par iebildumu, tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts

kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā tiesvedību izbeigt. Saskaņā ar 7. panta 4. punktu prasītājs šādu lūgumu var izteikt jebkurā laikā pirms Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas. Saskaņā ar 17. panta 2. punktu pārcelšanu uz parastu civilprocesa reglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību akti. Nekas valsts tiesību aktos neskar prasītāja stāvokli turpmākā parastā civilprocesa procedūrā.

4.2. Izpildāmība

Ja 30 dienu laikposmā nav iesniegts paziņojums par iebildumu, tiesa Eiropas maksājuma rīkojumu paziņo par izpildāmu, ja tiesa ir pietiekami gaidījusi, lai saņemtu paziņojumu par iebildumu.

Tiesa izmanto G veidlapu, lai paziņotu, ka Eiropas maksājuma rīkojums ir izpildāms, un nosūta to atbildētājam.

Saskaņā ar 18. panta 2. punktu izpildāmības formālās prasības reglamentē ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem. Eiropas maksājuma rīkojumu, kas paziņots par izpildāmu izcelsmes dalībvalstī, saskaņā ar 19. pantu atzīst un izpilda citās dalībvalstīs, tam nav vajadzīga izpildāmības deklarācija un nav nekādu iespēju iebilst pret tā atzīšanu. Izpildi var noraidīt tikai saskaņā ar 22. panta noteikumiem.

5. Pušu iespējamie tiesiskās aizsardzības pasākumi / aizstāvība

5.1. Ko prasītājs var darīt, ja pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam ir nepilnīgs, kļūdains, to nepieciešams grozīt vai to noraida

5.1.1. Ko prasītājs var darīt, ja pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam ir nepilnīgs vai kļūdains (9. pants)

Ja pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam neatbilst 7. panta prasībām, t.i., ir nepilnīgs vai kļūdains, kompetentā tiesa dod prasītājam iespēju papildināt vai labot pieteikumu (sk. 9. panta 1. punktu), izmantojot B standarta veidlapu, kā noteikts II pielikumā. Tiesa lūdz prasītājam papildināt vai labot pieteikumu, nosakot apstākļiem atbilstīgu termiņu (sk. 9. panta 2. punktu). Šis noteikums neattiecas uz prasījumiem, kas ir skaidri nepamatoti vai nepieņemami.

5.1.2. Ko prasītājs var darīt, ja prasības Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikumā ir izpildītas tikai daļēji (10. pants)

Ja prasības Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikumā (sk. 7. pantu) ir izpildītas tikai daļēji, tiesa informē par to prasītāju, izmantojot C standarta veidlapu, kā noteikts III pielikumā, un aicina prasītāju

pieņemt vai noraidīt priekšlikumu Eiropas maksājuma rīkojumam par summu, ko noteikusi tiesa. Prasītājs atbild tiesas noteiktajā termiņā (sk. 9. panta 2. punktu), izmantojot C standarta veidlapu. Ja prasītājs pieņem tiesas priekšlikumu, tiesa izdod Eiropas maksājuma rīkojumu (sk. 12. pantu) attiecībā uz to prasījuma daļu, ko prasītājs ir pieņēmis.

Sekas attiecībā uz pārējo sākotnējā prasījuma daļu reglamentē valsts tiesību akti (sk. 10. panta 2. punktu). Ja prasītājs nenosūta atbildi tiesas norādītajā laikposmā vai noraida tiesas priekšlikumu, tiesa pilnībā noraida pieteikumu.

Ja prasītājs nepieņem tiesas priekšlikumu, viņš/viņa var nolemt atsaukt savu pieteikumu un lietu turpināt parastā civilprocesa procedūrā.

5.1.3. Ko prasītājs var darīt, ja pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam noraida (11. pants)

Par Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikuma noraidīšanu nav tiesības iesniegt pārsūdzību. Pieteikuma noraidījums neliedz prasītājam iesniegt prasību, izmantojot jaunu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam vai jebkādu citu procedūru, kas pieejama saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem (sk. 11. pantu).

5.2. Ko parādnieks var darīt izcelsmes dalībvalstī, kad ir izdots Eiropas maksājuma rīkojums

5.2.1. Paziņojuma par iebildumu iesniegšana izcelsmes dalībvalstī (16. pants)

Pēc rīkojuma piegādes 30 dienu laikā atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu izcelsmes tiesā, izmantojot F standarta veidlapu, kā noteikts VI pielikumā. Ja paziņojumu par iebildumu nosūta 30 dienu laikā (sk. 16. panta 2. punktu), tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā tiesvedību izbeigt.

5.2.2. Pārskatīšana izņēmuma gadījumos izcelsmes dalībvalstī (20. panta 1. punkts)

Pēc tam, kad beidzies paziņojuma par iebildumu paredzētais 30 dienu iesniegšanas termiņš, atbildētājs ir tiesīgs lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja:

1. a) pavēsti par rīkojumu piegādāja, izmantojot vienu no metodēm, kas paredzētas 14. pantā, t.i., bez atbildētāja apstiprinājuma par saņemšanu, un b) pavēstes piegāde nenotika savlaicīgi no atbildētāja neatkarīgu apstākļu dēļ, neļaujot viņam vai viņai sagatavoties aizstāvībai⁵,

vai

2. ja atbildētāju no iebilšanas pret prasījumu kavējuši nepārvaramas varas apstākļi vai ārkārtas apstākļi, kas nav radušies viņa vainas dēļ,

visos gadījumos ar noteikumu, ka viņš/viņa rīkojas nekavējoties.

5.2.3. Pārskatīšana izcelsmes dalībvalstī, ja Eiropas maksājuma rīkojums ir izdots aplami (20. panta 2. punkts)

Pēc tam, kad beidzies paziņojuma par iebildumu paredzētais 30 dienu iesniegšanas termiņš, atbildētājs ir tiesīgs lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja maksājuma rīkojums ir izdots acīmredzami aplami, ņemot vērā šajā regulā noteiktās prasības, vai citu ārkārtas apstākļu dēļ.

⁵ Piemēram, ja atbildētājs bija slimnīcā, atvaļinājumā, darījuma braucienā utt.

PIEZĪME. Ja tiesa noraida atbildētāja pieteikumu, pamatojoties uz to, ka nav piemērojams neviens no 5.2.2. un 5.2.3. punktā minētajiem pārskatīšanas iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums paliek spēkā. Ja tiesa nolemj, ka pārskatīšana ir pamatota saskaņā ar vienu no šajos punktos norādītajiem iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums nav spēkā.

IV. Eiropas maksājuma rīkojumu atzīšana un izpilde citās dalībvalstīs

1. Vispārīgi principi

Eiropas maksājuma rīkojums, kurš ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, t.i., dalībvalstī, kurā tas izdots, ir vienlīdz izpildāms jebkurā citā dalībvalstī. Nav nepieciešams iegūt izpildāmības deklarāciju (*exequatur*) dalībvalstī, kurā jāizpilda rīkojums. Izpildes dalībvalsts iestādes nevar pārskatīt apstākļus vai procedūru, kuras rezultātā izdots rīkojums, izņemot situācijās, kas paredzētas 22. un 23. pantā. Pēc būtības nav atļauta Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšana izpildes dalībvalstī.

Neskarot šīs regulas noteikumus, izpildes procedūras reglamentē ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Pieteikuma par izpildi iesniegšana

Pieteikums par izpildi prasītājam jāiesniedz tiesā vai iestādē, kura ir kompetenta veikt izpildi tajā dalībvalstī, kurā iesniegta prasība par izpildi. Šīs iestādes katrā dalībvalstī atšķiras. Informāciju par kompetentām tiesām un iestādēm var atrast Eiropas e-tiesiskuma portālā Eiropas tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās lapās.

Prasītājs kompetentajai tiesai vai iestādei iesniedz rīkojuma, kas paziņots par izpildāmu izcelsmes tiesā, kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem, kā arī izpildāmības deklarāciju (G veidlapa).

3. Tulkojums

Prasītājam var lūgt iesniegt Eiropas maksājuma rīkojuma kopiju citā valodā, kas nav tiesas izcelsmes valsts oficiālā valoda. Parasti Eiropas maksājuma rīkojumu jāiesniedz izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no valodām, ja vien šī dalībvalsts nav norādījusi, ka pieņem rīkojumus citā Eiropas Savienības oficiālajā valodā vai valodās. Informāciju par valodām, kuras katra dalībvalsts norādījusi par pieņemamām, ir atrodamā Eiropas tiesiskās sadarbības atlantā. Meklējot informāciju, prasītājam jāņem vērā, ka dalībvalstīs, kurās ir vairākas oficiālās valodas, var būt nepieciešams iesniegt tulkojumu tādā valodā, kāda norādīta attiecīgās dalībvalsts konkrētā daļā vai reģionā. Jebkuru tulkojumu apliecina persona, kura ir tam atbilstoši kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

4. Izpildes atteikums izņēmuma gadījumos

Izpildes dalībvalstī atbildētājs var veikt zemāk uzskaitītās darbības, lai gan šīs iespējas nekad nenovedīs pie Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanas izpildes dalībvalstī pēc būtības:

4.1. Izpildes atteikums (22. pants)

Atbildētājam ir iespēja iesniegt pieteikumu par izpildes noraidījumu (sk. 22. pantu), ja rīkojums ir pretrunā agrākam lēmumam vai rīkojumam, ko iepriekš izdevusi jebkura cita dalībvalsts vai trešā valsts, ar noteikumu, ka:

- agrākais lēmums vai rīkojums bija saistīts ar to pašu rīcības iemeslu un tām pašām pusēm;
- agrākais lēmums vai rīkojums atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi tā atzīšanai izpildes dalībvalstī;
- nesamierināmība nevarēja būt par iemeslu iebildumam izcelsmes dalībvalsts tiesvedībā.

Izpildi pēc pieteikuma iesniegšanas noraida arī tad, ja atbildētājs ir samaksājis prasītājam Eiropas maksājuma rīkojumā piespriesto summu, un tādā mērā, kādā atbildētājs šo summu ir samaksājis.

4.2. Izpildes apturēšana vai ierobežošana (23. pants)

Atbildētājs var lūgt apturēt vai ierobežot Eiropas maksājuma rīkojuma izpildi (sk. 23. pantu), ja atbildētājs ir lūdzis pārskatīšanu atbilstīgi 20. pantam. Šādos gadījumos izpildes dalībvalsts kompetentā tiesa var:

- attiecināt izpildes procedūru tikai uz aizsardzības pasākumiem;
- izvirzīt izpildei nosacījumu sniegt tādu nodrošinājumu, kādu tā nolems;
- ārkārtas apstākļos apturēt izpildes procedūras.

Praktiskā rokasgrāmata par Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras regulas piemērošanu

Europe Direct dienests jums palīdzēs rast atbildes
uz jautājumiem par Eiropas Savienību
Bezmaksas tālruņa numurs (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Daži mobilā tālruņa operatori aizlīdz pieeju 00 800 numuriem vai arī par zvanišanu uz šiem tālruņa numuriem var būt jāmaksā.

© Fotolia, Istockphoto

© Eiropas Savienība, 2011. gads

Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz avotu ir obligāta.

Printed in Belgium

lespiests uz papīra, kas balināts bez elementārā hlora (ECF)

Kontaktadrese

Eiropas Komisija
Tieslietu ģenerāldirektorāts
Eiropas Tiesiskās sadarbības
tīkls civillietās un komercietās
Rue Montoyer 59
B-1049 Brisele

LV

DS-32-11-946-LV-C

<http://ec.europa.eu/justice/civil/>

ISBN 978-92-79-21582-7

9 789279 215827

doi:10.2838/3535